

Vztah a spolupráce mezi českým a německým etnikem byla pro vývoj českých zemí velmi podstatná. Taktéž můžeme konstatovat, že tomu bude i v budoucnosti, i když možná v jiné rovině než v minulosti. Do současné doby je vztah obou etnik ovlivněn traumatickým rozchodem za druhé světové války. Druhá světová válka na dlouhá desetiletí přerušila spolupráci a kontakt obou národů. V důsledku odsunu došlo sice k vysídlení německého etnika z osvobozeného státu, na druhou stranu došlo ke stabilizaci Československa, jak v rovině politické, tak sociálně-ekonomické. Dodnes se vedou mezi českými a německými historiky, politiky a širokou veřejností debaty či spory o události po roce 1945. Došlo k vysídlení či vyhnání německého obyvatelstva z Československa? Tato otázka dodnes v jistém smyslu rozděluje oba národy. Každá strana má svoji verzi pravdy a tu interpretuje. Musíme podotknout, že ještě před odsunem, který byl schválen na Postupimské konferenci, proběhl bezprostředně po osvobození tzv. divoký odsun, který je z dnešního hlediska interpretován historiky za bezpráví a porušování lidských práv. Až po tomto divokém odsunu následoval organizovaný odsun. Z dnešního českého pohledu je tento proces interpretován jako odsun, zatímco z německého pohledu šlo o vyhnání. Musím však říci, že tyto názory jsou velmi zjednodušené a samotná otázka má mnoho rovin a úhlů pohledů. Bylo by nezodpovědné zjednodušovat daný problém na otázku vysídlení či vyhnání. Tato historicko-politická otázka však nebyla tématem mé práce. Považoval jsem však za nutné alespoň se o ní zmínit, jelikož s mou prací souvisí, je aktuální a v určitém smyslu ovlivňuje česko-německé a česko-rakouské vztahy dodnes.